

Frank Dahlgaard (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Per Stig Møller, ikke kan være til stede, skal jeg sige følgende på hans vegne:

Det Konservative Folkeparti tilslutter sig dette forslag om et altomfattende forbud mod atomprøvesprængninger. Vi er også tilfredse med, at Danmark bidrager til, at verden kan verificere, om disse sprængninger finder sted. Vi vil blot sikre os, at Grønlands hjemmestyre er indforstået med, at stationerne skal ligge på Grønland, og jeg vil derfor spørge ministeren, om han kan bekræfte, at det grønlandske hjemmestyre er blevet spurgt og har sagt ja.

Anni Svanholt (SF):

Da SF's ordfører, hr. Steen Gade, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

SF anser det for vigtigt, at Danmark hurtigt ratificerer traktaten, bl.a. for på den måde at lægge pres på de lande, der ikke har tiltrådt traktaten – specielt Indien og Pakistan – og også selv om Danmark ikke er blandt de 44 lande med potentiale til at fremstille atomvåben, hvis ratifikation kræves, for at traktaten kan træde i kraft.

Spørgsmålet er i stedet, hvorfor regeringen har ladet den ligge så længe. Efter det oplyste kunne den danske ratifikation have været foretaget for to år siden. Det er faktisk flovt, at vi er så sent ude.

Det får mig til at benytte lejligheden til at spørge, om der ligger andre vigtige traktater og konventioner og samler støv i ministeriet.

SF opfordrer til, at Udenrigsministeriet får gjort rent bord samt for fremtiden får sikret en prompte fremsættelse af alle internationale traktater til ratifikation i Folketinget. Det burde være en selvfølge i et land, der så stærkt argumenterer for stærkere internationale spilleregler.

Målestationernes opgradering er endnu ikke påbegyndt. Vi opfordrer til, at det sker så hurtigt som muligt.

SF vil medvirke til en hurtig udvalgsbehandling.

Klaus Kjær (DF):

Da Dansk Folkepartis ordfører på området, fru Pia Kjærsgaard, ikke kan være til stede, skal jeg til forslaget fremsætte følgende bemærkninger:

Dette beslutningsforslag er hurtigt at tage en beslutning til. Selvfølgelig skal Danmark ratificere De Forenede Nationers traktat om et altomfattende forbud mod atomprøvesprængninger. Spørgsmålet er blot, hvornår denne traktat overhovedet kan forventes at træde i kraft. Ministeren ved det tilsyneladende ikke, men vi er da positive over for forslaget alligevel.

Det kommer også til at koste flere penge, at vi siger ja til de to målestationer, men de penge må jo så bevilges.

Da placeringen sker i Grønland, må det formodes, at grønlænderne ikke blot har haft traktaten til gennemsyn, men at de også har godkendt, at Danmark skal have disse to målestationer i Grønland.

Til sidst vil jeg udtrykke håb om, at de sidste lande, der endnu ikke har ratificeret eller undertegnet traktaten, også snart gør det, så et verdensomspændende forbud mod atomprøvesprængninger bliver en realitet.

Jørgen Estrup (RV):

Historisk er der en lang tradition for enighed i Folketinget om den danske politik på a-våbenområdet; en politik, hvor vi har afvist a-våben på dansk territorium. Derfor er det også naturligt, at vi er tidligt ude omkring ratifikationen af det altomfattende forbud. Og derfor hilser vi fra radikal side velkommen, at det sker nu.

Der er brug for, at vi lægger pres på de lande, som stadig væk mener, at det er vejen frem at foretage forsøg med a-våben, og at det er en del af udenrigspolitikken for de pågældende lande. Det bør ikke være accepteret på nogen led, og de bør presses det bedste, vi har lært. Det kan vi gøre gennem vores egen ratifikation.

Dernæst er det selvfølgelig oplagt, at det at forhindre spredningen er et helt afgørende formål. Det er svært at acceptere for nogle af de pågældende lande, at de skal afstå, når der stadig væk findes a-våbenmagter blandt de større og mere velhavende lande.

Derfor er der en gensidig forpligtelse, som jeg synes vi skal huske, og som også ligger i den forhandling, der var omkring det altomfattende forbud, nemlig at sigtet, målet, faktisk er en afskaffelse af a-våbnene. Der ligger en forpligtelse på de store velhavende lande også i den sammenhæng, og det er måske en del af forudsætningen for, at de nye magter som Indien, Pakistan eller andre faktisk kan acceptere og bringes til at forstå, at de skal afstå.